

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9C/36/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114233715
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114233715.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 47 234 679 proti žalovanému: I. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. Š. XXXX/XX, K., t. č. na neznámom mieste, v konaní zastúpeného opatrovníčkou S. H., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Prešov, o zaplatenie 173,68 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 133,17 € spolu s úrokmi z omeškania:

- vo výške 8,75 % ročne zo sumy:

§ 50,70 € od 12.04.2013 do 18.04.2013,

§ 30,70 € od 19.04.2013 do 02.07.2013,

- vo výške 8,05 % ročne zo sumy:

§ 110,71 € od 13.12.2014 až do zaplatenia,

a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietam.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v prospech jeho právneho zástupcu advokátskej kancelárie Goliášová Gabriela s.r.o. náhradu iných trov konania vo výške 8,75 €, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou došlou tunajšiemu súdu dňa 29.12.2014 sa žalobca domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 173,68 € s príslušenstvom.

V žalobe uviedol, že dňa 08.10.2012 uzatvorili žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník úverovú zmluvu č. 6210074961, ktorou sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť dohodnutý úverový rámec vo výške 320 €. Neoddeliteľnou súčasťou uzatvorenej zmluvy sú úverové zmluvné podmienky.

Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a prípadne úhrada za poistenie, ak zo zmluvy nevyplýva inak.

Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu vyplývajúcu zo zmluvy a poskytnutý úver v dohodnutej lehote nevrátil. Dňa 27.03.2013 žalobca vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy v celkovej výške 406,68 €

spolu s upozornením na jej vymáhanie súdnou cestou v prípade jej neuhradenia do požadovaného termínu.

Žalobca ďalej s odkazom na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/95/2010 má za to, že RPMN nie je možné pri revolvingovom úvere určiť.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 115a ods.2 O.s.p.) z dôvodu, že išlo o drobný spor (§ 200ea O.s.p.), pričom vychádzal z nasledujúceho:

Dňa 08.10.2012 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzatvorená úverová zmluva, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úverový rámec vo výške 320 € s výškou mesačnej splátky 4% z dlžnej čiastky, najmenej 12 €. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.

Z výpisu čerpania, splátok a úhrad predloženého žalobcom súd zistil, že žalovanému bola poskytnutá istina v celkovej výške 313,17 €, a tento dosiaľ zaplatil sumu 180 € (započítanie žalobcom: istina - 168,42 €, úroky - 5,58 €, poplatok za výber z bankomatu - 6,00 €).

Žalobcom uplatnený nárok pozostáva z

- istiny vo výške 144,75 €,
- úroku vo výške 28,93 €.

Pri svojom rozhodovaní vychádzal súd z nasledovných ustanovení právnych predpisov:

Podľa § 1 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm.d) zákona č. 129/2010 Z.z. - na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z.z.

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods.1 písm.a) zákona č. 129/2010 Z.z. - (1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Je nesporné, že žalobcom bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo forme revolvingového úveru - úverového rámca. Tento úver žalovaný splácal tak, ako to vyplýva zo žalobcom predloženého splátkového kalendára, z ktorého vyplýva jednak zaplatená istina, jednak zaplatené úroky a poplatky.

Podľa názoru súdu predložená zmluva o úvere má vady, ktoré spôsobujú, že úver bol bezúročný a bez poplatkov. Uvedenou vadou je absencia údajov o RPMN (ale aj údajov podľa § 9 ods.2 písm.f, y), teda o ročnej priemernej miere nákladov.

Súd má za to, že žalobca bez zákonnej opory uvádza, že výšku RPMN nie je možné pri revolvingovom úvere určiť, pretože sa dopĺňa a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet pre RPMN, poukazujúc aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/95/2010.

Súd konštatuje, že vyššie uvedeným rozhodnutím Krajského súdu v Prešove nie je viazaný a poukazuje na to, že bolo vydané za účinnosti zákona č. 258/2001 Z.z. (za platnosti ustanovenia § 3 ods.6 - Pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov ...), pričom o tejto otázke existujú aj iné rozhodnutia.

Ide napríklad o rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/215/2012 zo dňa 10.10.2012, ktorý zaujal právny názor, že: „Pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch v § 4 ods. 2 písm. g) určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN (bez rozlíšenia, či ide o revolving, resp. iný druh úveru) akcentujúc jej dôležitosť zákonným znením, že ak nie je RPMN uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, navrhovateľ ako dodávateľ finančnej služby a profesionál na finančnom trhu nemôže túto skutočnosť opomínať, resp. zanedbávať.“

Zákon č. 129/2010 Z.z. obsahuje jedinú výnimku z povinnosti pri poskytnutí spotrebiteľského úveru uviesť RPMN, a to v § 10 ods.1, podľa ktorého

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w),
- b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,
- c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

Podľa § 2 písm.e) zákona č. 129/2010 Z.z. - povoleným prečerpaním sa rozumie forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

Podľa dôvodovej správy k § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. - povoleným prečerpaním sa rozumie kontokorentný úver.

Podľa cs. wikipedie - revolvingový úver je krátkodobý úver <<http://cs.wikipedia.org/wiki/%C3%9Av%C4%9Br>> s možnosťou obnovovania. Z hľadiska čerpania úveru funguje podobne ako úver z kontokorentného účtu <http://cs.wikipedia.org/wiki/Kontokorentn%C3%AD_%C3%BA%C4%8Det>, na rozdiel od neho je ovšem účelový a nezávislý na konkrétnom bežnom účte <http://cs.wikipedia.org/wiki/B%C4%9B%C5%BEEn%C3%BD_%C3%BA%C4%8Det>.

Podľa www.zivotnapadum.cz <<http://www.zivotnapadum.cz>> - kontokorentný úver je súčasťou bežného účtu. Revolvingový úver sa na rozdiel od kontokorentného zriaďuje vedľa bežného účtu a má iné podmienky na splácanie i poskytnutie.

Podľa www.finance.sk <<http://www.finance.sk>> - Povolené prečerpanie resp. kontokorentný úver <https://www.inclick.sk/returns/redirect.php?goto=3204&pr=0.18&w_id=473&tstamp=1426667959&pid=892&cd=1162f26cf179d1908bfec4d7cee4416&f=1>

(skrátene kontokorent), slúži na krátkodobé preklenutie nesúlady medzi príjmami a výdavkami klienta. Banka poskytne ku korunovému alebo devízovému bežnému účtu klienta povolenie tzv. debetného limitu, čiže "čerpania do mínusu". Jedná sa o formu úveru, ktorý sa dá čerpať a splácať kedykoľvek.

Podľa § 3 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia - po uzatvorení ÚZ zriadi spoločnosť klientovi úverový účet pre čerpanie poskytnutého úveru do výšky prideleného úverového rámca.

V prejednávanej veci je zrejmé, že žalobca žalovanému poskytol revolving a nie kontokorent (povolené prečerpanie). Vyplýva to z toho, že kontokorent sa poskytuje na už existujúci bežný účet a umožňuje čerpanie do mínusu. V danej veci však tento účet neexistoval a zriaďoval sa až po uzatvorení úverovej

zmluvy. Žalobcu tak mal povinnosť v zmluve uviesť údaj o RPMN za využitia Prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.

Žalobca je teda povinný upraviť ním poskytované podmienky úveru do takej podoby, aby boli v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z.

Vo vzťahu k revolvingovým úverom poskytovaným žalobcom, poukazuje súd v rámci právnej argumentácie na závery slovenských krajských súdov, ktoré prijíma za svoje:

KS v BB, sp. zn. 15Co/222/2015 - „Ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere zo dňa 24.11.2010 (resp. do 31.12.2010) stanovuje pod písm. a) až písm. y) obligatórne (podstatné) náležitosti, ktoré každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí, aby zmluve o spotrebiteľskom úvere bolo možné pričítať účinky perfektného právneho úkonu.

Ust. § 11 ods. 1 cit. zákona stanovuje určité výnimky, kedy aj pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná (písm. a/ a písm. b/), pričom zároveň stanovuje sankciu pre veriteľa vo forme bezúročnosti úveru a bez poplatkov v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Takouto výnimkou však nie je nedodržanie uvedenia v zmluve - konečnej splatnosti úveru (písm. f/), ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaných na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy (písm. j/), výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (písm. k/), priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejňovanej podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok (písm. y/). Absenciu týchto vymenovaných podstatných náležitostí v zmluve o úvere zo dňa 24.11.2010 v danom prípade okresný súd považoval za rozhodujúcu skutočnosť pre právny záver o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

Úvahy, ktoré odvolateľ vysvetlil v odvolaní, týkajúce sa výkladu a aplikácie ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nemajú oporu v dikcii tohto ustanovenia a závery, ktoré z neho odvolateľ vyvodil, že u takého typu úveru, aký uzavreli účastníci v danom prípade (revolvingový úver) nie je možné stanoviť tie náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na absencii ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie, nie sú správne. Napokon navrhovateľ si sám v tomto protirečí, pretože napr. aj z Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., platných od 11.06.2010, ktoré navrhovateľ doložil do súdneho spisu jednoznačne vyplýva, že v zmysle Hlavy 5. Podmienky splácania úveru: „Klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, kde termín splatnosti a výška mesačnej splátky je určená v ÚZ.“, bol navrhovateľ (dodávateľ) povinný termín splatnosti a výšku mesačnej splátky uviesť priamo v Úverovej zmluve. V Úverovej zmluve zo dňa 24.11.2010 však nie je uvedený žiadny termín splatnosti mesačnej splátky.

V zmysle ustanovenia Hlavy 5. Podmienok splácania úveru „výška pravidelnej mesačnej splátky je stanovená ako percentuálna časť nesplatennej dlžnej čiastky, t.j. výška vyčerpaného nesplateného úveru spolu s dlžnými poplatkami a dlžnými úrokmi a príp. sankciami k poslednému dňu účtovného obdobia (za účtovné obdobie sa považuje kalendárny mesiac)“, potom ak je v Úverovej zmluve zo dňa 24.11.2010 uvedená výška mesačnej splátky ako „4 % z dlžnej čiastky“, takýto údaj je nepostačujúci, nekonkrétny, a z neho nie je ani zrejmé koľko predstavuje dlžná istina úveru, koľko dlžné bežné úroky a poplatky, či koľko sú sankcie.

Správne tak okresný súd posúdil, že podstatnú náležitosť spotrebiteľskej zmluvy podľa písm. k) ods. 2 § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2010 predmetná Úverová zmluva neobsahuje. Uvedený nedostatok zmluvy nemožno obhájiť ani tým, že všetky podmienky čerpania a splácania revolvingového úveru sú uvedené v Úverových zmluvných podmienkach, ktoré majú len charakter všeobecných podmienok, hoci by aj bola odporkyňa (spotrebiteľ) s nimi oboznámená. Neobstojí ani tvrdenie navrhovateľa, že vzhľadom na charakter revolvingového úveru, kedy navrhovateľ ani odporca nevedia pri uzatváraní zmluvy určiť kedy a koľko z úveru bude čerpané, nie je možné presne stanoviť nevedia pri uzatváraní zmluvy určiť kedy a koľko z úveru bude čerpané, nie je možné presne stanoviť takéto podmienky (náležitosti) zmluvy.

Pre správnosť rozhodnutia a záver súdu o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov bolo postačujúce, ak súd zistil, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v ods. 1 § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2010, pretože cit. zákon nepredpokladá kumulatívne nesplnenie všetkých zákonom predpísaných podmienok (náležitostí písomnej zmluvy) vymenovaných v ust. § 9 ods. 2, aby úver bolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Preto odvolací súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšími odvolacími námietkami odvolateľa uvádzanými v odvolaní, týkajúcimi sa aj iných okresným

súdom kvalifikovaných chýbajúcich náležitostí Úverovej zmluvy v tomto prípade, a to RPMN, konečnej splatnosti úveru, pretože tieto námietky sú potom bez vplyvu na výsledok rozhodnutia v danej veci. Napokon ide o skutočnosti, ktoré boli známe súdu prvého stupňa v čase jeho rozhodovania, a s ktorými sa podrobne vysporiadal v odôvodnení rozhodnutia okresný súd, s odôvodnením ktorého (ako je už uvedené vyššie) sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, aj preto nebol dôvod ich opakovane uvádzať v tomto rozhodnutí odvolacieho súdu.“

Krajský súd v Trnave, sp. zn. 24Co/834/2014 - Ustanovenie § 4 zákona 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch stanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a taxatívne stanovuje, aké náležitosti musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať.

Absencia niektorých týchto náležitostí nespôsobuje neplatnosť predmetnej zmluvy, ak už bol poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo ak bol dodaný tovar alebo poskytnutá služba, a to z dôvodu ochrany spotrebiteľa. Sankcia neplatnosti by totiž neprimerane tvrdo dopadala na spotrebiteľa, ktorý by tým stratil výhodu splátok, a mohol by sa tak dostať do ťažko riešiteľnej situácie, pretože spravidla finančné prostriedky z úveru už použil a nemá možnosť ich bezprostredne splatiť v celej výške. Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy namiesto sankcie neplatnosti sankcionoval veriteľa tým, že ak zmluva neobsahuje presne vymedzené náležitosti konkretizované v ust. § 4 ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch).

Jednou z povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch). Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj nároky, na ktoré nemá právo.

Súd prvého stupňa preto správne pristúpil k prieskumu, či zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, a dospel k správne záveru, že predmetná zmluva neobsahuje základnú obsahovú náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona, t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Aj odvolací súd po preskúmaní predmetnej zmluvy zistil, že neobsahuje rozčlenenie splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky.

Sám navrhovateľ v odvolaní konštatuje, že v predmetnej zmluve je uvedená výška splátok len 4% z dlžnej čiastky. Bez uvedenia počtu splátok v konkrétnej výške, pričom z § 1 Hlavy 5 úverových podmienok vyplýva, že v splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a príp. úhrada za poistenie. Nerozčlenenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky nemôže byť považované za splnenie povinnosti, ktorá vyplývala z vyššie cit. ust. zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd preto zhodne so súdom prvého stupňa konštatuje, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi dňa 23.12.2010 neobsahuje základnú obsahovú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 19/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a preto sa poskytnutý úver v zmysle § 11 ods. 1 a 2 tohto zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov.“

KS v ZA, sp. zn. 10Co/514/2014 - „V prejednávacom prípade sa jedná o spotrebiteľský úver formou revolvingu (na základe kreditnej karty). Pri tejto forme úveru je stanovený „len“ tzv. úverový rámec, teda suma, do výšky ktorej spotrebiteľ môže úver čerpať. Skutočná výška čerpaných prostriedkov, a od nej sa odvíjajúca výška splátok, prípadne spôsob čerpania (pravidelnosť, výška atď.) sú však v čase uzatvorenia úverovej zmluvy neznáme. Nakoľko tieto údaje sú podkladovými pre určenie RPMN, nemožno údaj o reálnej výške RPMN pre daný, ešte len budúci úver, v čase uzatvorenia úverovej zmluvy určiť.

Na druhej strane však je možné stanoviť výšku RPMN pre určitú modelovú, východiskovú situáciu, vychádzajúc z nastavených parametrov úverovej zmluvy v čase jej podpisu. Je možné vychádzať napríklad z výšky úverového rámca ako výšky poskytnutého úveru (ktorú výšku je možné pre účely výpočtu rozdeliť aj na niekoľko častí), výšky splátok (keďže je zrejmé, že každá splátka je vo výške 4 % výpočtu rozdeliť aj na niekoľko častí bod 39. zmluvy), pri splatnosti každej splátky vždy k 20. dňu v mesiaci (bod 53. zmluvy), na základe čoho je možné stanoviť aj konečný počet splátok.

Uvedenému napokon korešponduje i znenie Hlavy 5 § 9 úverových podmienok samotného navrhovateľa (č.l. 8 spisu), obsahujúce uvedenie (príkladmo) RPMN za vymedzených/konkrétnych okolností. Predmetný „výpočet“ však mal byť obsahom úverovej zmluvy, nie len prílohy majúcej charakter všeobecných zmluvných podmienok, ktoré predstavujú dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru, bez možnosti dojednať (v nich) podstatné náležitosti právneho úkonu.

Pokiaľ teda úverová zmluva zo dňa 26.5.2010 údaj o RPMN určený v zmysle predchádzajúceho odseku neobsahuje, keď odvolateľ netvrdil opak, je opodstatnený záver súdu prvého stupňa, že úver sa v prejednávacom prípade považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. j/ v spojení § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch). Možno v danej spojitosti dodať, že účelom zakotvenia obligatórneho charakteru (uvádzania) údaj priemernej hodnoty RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere je, aby spotrebiteľ, ktorý ju uzatvára, mal možnosť porovnať tento údaj (vypovedajúci o priemernej výške RPMN od všetkých poskytovateľov úverov pre obdobné typy úverov) s údajom - výškou RPMN, pri ktorej je mu poskytovaný úver od dodávateľa, s ktorým uzatvára predmetnú zmluvu, a posúdiť, či poskytovaný úver je pre neho výhodný alebo nie (v porovnaní s inými poskytovateľmi obdobných úverov). Absencia tohto údaj v zmluve znemožňuje spotrebiteľovi vyhodnotiť výhodnosť jemu poskytovaného úveru.

Odhliadnuc od konštatovaného, ďalším obsahovým nedostatkom zmluvy o úvere zo dňa 6.5.2010 je vyjadrenie údaj o ročnej úrokovej sadzbe úveru (bod 40. zmluvy) dvoma číselnými hodnotami 26,28 % a 11,88 %. Až po dôkladnom štúdiu textu zmluvy a podaní navrhovateľa urobených v priebehu konania je možné zistiť, že predmetné dve číselné hodnoty predstavujú alternatívnu úrokovú sadzbu úveru v závislosti na výške vyčerpanej čiastky v zmysle Sadzobníka. Na toto vysvetlenie odkazuje znak „**“ uvedený pri dvoch číselných hodnotách, ku ktorému vysvetlivka sa nachádza na konci veľmi drobným písmom písaného textu umiestneného v dolnej polovici úverovej zmluvy zo dňa 26.5.2010. Údaj o ročnej úrokovej sadzbe úveru je pre spotrebiteľa dôležitým údajom z hľadiska jeho vedomosti o nákladovosti úveru (v časti úroku, ktorý možno považovať za podstatnú, dominantnú zložku celkových nákladov úveru). Preto je z hľadiska ochrany spotrebiteľa namieste požiadavka na jednoznačnosť a prehľadnosť tohto údaj, keď vzhľadom na výšku úverového rámca určenú pri podpise zmluvy bolo nesporné, že sa na poskytnutý úver vzťahovala úroková sadzba vo výške 26,28 % ročne (podanie navrhovateľa zo dňa 7.2.2014). To, že je v úverovej zmluve daný údaj uvedený dvoma číselnými hodnotami, možno považovať za okolností opísaných v predchádzajúcom odseku za nezrozumiteľné, máťúce, a vo svojich dôsledkoch ako absenciu údaj o ročnej úrokovej sadzbe, čo má tiež za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (§ 4 ods. 2 písm. h/ v spojení s § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch).“

Nedodržanie postupu podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 53 ods.9 OZ - Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Realizáciu upozorňujúcej výzvy žalobca ani na výzvu súdu nepreukázal, následkom čoho je neplatnosť predčasného zosplatenia úveru.

Priznané plnenie

Vychádzajúc z vyššie uvedeného je zrejmé, že poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov a žalovaný je povinný vrátiť iba rozdiel medzi poskytnutou sumou 313,17 € a doteraz zaplatenou sumou 180 €, čo predstavuje sumu 133,17 €.

Pokiaľ ide o úroky z omeškania, nárok na ich zaplatenie vyplýva pre žalobcu z

§ 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka - Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ho nespĺní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka - Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

§ 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. - ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom k uzatvoreniu úverovej zmluvy - Výška úrokov z omeškania je o 8

percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Základná úroková sadzba ECB ku dňu 12.04.2013 bola 0,75 % ročne, a preto úrok z omeškania má výšku 8,75% ročne.

Žalobca požadoval úroky z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy

- 353,68 € od 12.04.2013 do 18.04.2013,
- 333,68 € od 19.04.2013 do 02.07.2013,
- 283,68 € od 03.07.2013 do 24.07.2013,
- 253,68 € od 25.07.2013 do 17.09.2013,
- 223,68 € od 18.09.2013 do 15.11.2013,
- 173,68 € od 16.11.2013 do 12.12.2014,
- 173,68 € od 13.12.2014 až do zaplattenia.

Pre správne zistenie sumy istiny, s ktorou bol žalovaný v omeškani a z ktorej je povinný platiť úroky z omeškania, bolo potrebné sumy zaplattené žalovaným priradiť k jednotlivým splátkam tvoreným iba istinou (keďže úver je bez úrokov a bez poplatkov).

Súd postupoval nasledujúco:

Žalovaným vykonané úhrady:

- a) 18.04.2013 - 20 €,
- b) 02.07.2013 - 50 €,
- c) 24.07.2013 - 30 €,
- d) 17.09.2013 - 30 €,
- e) 15.11.2013 - 50 €.

K splatnosti prvej splátky dňa 20.11.2012 bola vyčerpaná istina 313,17 € a

- 1. Splátka - 12 €. Uhradená dňa 18.04.2013 z platby a).
- 2. Splátka - 12,91 € Uhradená dňa 18.04.2013 - 8 € z platby a) a dňa 02.07.2013 - 4,91 € z platby b).
- 3. Splátka - 1,80 €. Uhradená dňa 02.07.2013 z platby b).

Počnúc 4 splátkou (keďže zo sumy 313,17 € bolo splatených 26,71 € a dlžná suma bola 286,46 € a teda 4% z tejto sumy neprevyšovali minimum 12 €) bola výška splátky 12 €.

- 4. Splátka - 12 €. Splatnosť 20.02.2013. Uhradená dňa 02.07.2013 z platby b).
- 5. Splátka - 12 €. Splatnosť 20.03.2013. Uhradená dňa 02.07.2013 z platby b).
- 6. Splátka - 12 €. Splatnosť 20.04.2013. Uhradená dňa 02.07.2013 z platby b).
- 7. Splátka - 12 €. Splatnosť 20.05.2013. Uhradená dňa 02.07.2013 z platby b) - 7,29 € a dňa 24.07.2013 z platby c) - 4,71 €.
- 8. Splátka - 12 €. Splatnosť 20.06.2013. Uhradená dňa 24.07.2013 z platby c).
- 9. Splátka - 12 €. Splatnosť 20.07.2013. Uhradená dňa 24.07.2013 z platby c).
- 10. Splátka - 12 €. Splatnosť 20.08.2013. Uhradená dňa 24.07.2013 z platby c) - 1,29 € a dňa 17.09.2013 z platby d) - 10,71 €.
- 11. Splátka - 12 €. Splatnosť 20.09.2013. Uhradená dňa 17.09.2013 z platby d).
- 12. Splátka - 12 €. Splatnosť 20.10.2013. Uhradená dňa 17.09.2013 z platby d) - 7,29 € a dňa 15.11.2013 z platby e) - 4,71 €.
- 13. Splátka - 12 €. Splatnosť 20.02.2013. Uhradená dňa 15.11.2013 z platby e).
- 14. Splátka - 12 €. Splatnosť 20.02.2013. Uhradená dňa 15.11.2013 z platby e).
- 15. Splátka - 12 €. Splatnosť 20.02.2013. Uhradená dňa 15.11.2013 z platby e).
- 16. Splátka - 12 €. Splatnosť 20.02.2013. Uhradená dňa 15.11.2013 z platby e) - 9,29 €. Dlž - 2,71 €.
- 17. Splátka - 26. Splátka po 12 € = 132 € (splatnosť 20.03.2014 - 20.12.2014).
- 27. Splátka - 10,46 €.

Splátka a) - 12 € + 8 € = 20 €.

Splátka b) - 4,91 € + 1,80 € + 12 € + 12 € + 12 € + 7,29 € = 50 €.

Splátka c) - 4,71 € + 12 € + 12 € + 1,29 € = 30 €.

Splátka d) - 10,71 € + 12 € + 7,29 € = 30 €.

Splátka e) - 4,71 € + 12 € + 12 € + 12 € + 9,29 € = 50 €.

Pokiaľ teda ide o omeškanie žalovaného, tak ten bol v omeškaní

- od 12.04.2013 do 18.04.2013 so sumou 50,70 €,
- od 19.04.2013 do 02.07.2014 so sumou 30,70 €,
- od 13.12.2014 až do zaplatenia so sumou 110,71 €.

Náhrada trov konania.

Pokiaľ ide o náhradu trov konania, postupoval súd podľa § 142 ods.2 O.s.p.

Žalobca požadoval zaplatenie sumy 173,68 € a priznaná mu bola suma 133,17 €. Úspech žalobcu je 76,53%, neúspech - 23,47% a čistý úspech - 53,06%.

Žalobca tak má právo na úhradu 26% účelne vynaložených trov konania.

Za účelne vynaložené trovy konania považuje súd zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 €, z ktorého 53,06% predstavuje sumu 8,75 €.

Pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia, k týmto súd uvádza: NS SR vo veci sp. zn. 4 M Cdo 21/2009 uviedol, že „Súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom konania v spore. Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom účastníka konania (fyzickej, právnickej osoby, štátneho orgánu) na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Trovy konania potrebné na účelne vynaloženie alebo na ochranu práv sa však nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože každý úkon alebo každé plnenie trov treba posudzovať samostatne.“

Procesný súd v danej veci dospel k záveru, že jediným účelným nákladom, ktorý žalobcovi (ktorý mal v konaní plný úspech) v konaní vznikol, bolo zaplatenie súdneho poplatku. Náhradu nákladov konania spojených so zastupovaním advokátom procesný súd žalobcovi nepriznal, pretože sa nejednalo o náklady účelne vynaložené. Procesný súd nijako nespochybňuje právo žalobcu na zastúpenie advokátom (§ 25 O.s.p.) a v priebehu konania ho rešpektoval. Právo účastníka na zastúpenie advokátom na strane jednej a právo na náhradu nákladov konania s tým spojených na strane druhej sú práva, ktoré síce spolu úzko súvisia, avšak nie sú nerozlučne spojené. Merítkom účelnosti uvedeným v § 142 ods.1 O.s.p. je preto nevyhnutné pomerovať všetky náklady, ktoré účastníkovi v priebehu konania vznikli, teda aj náklady vynaložené účastníkom v súvislosti s jeho zastúpením advokátom. Na posudzovanie účelnosti nákladov právneho zastúpenia nemožno rezignovať len preto, že účastník pri zastúpení advokátom realizuje svoje právo na právnu pomoc.

Procesný súd náklady zastúpenia žalobcu advokátom považuje za neúčelné po zistení, že sa jednalo o vec typovo veľmi jednoduchú po skutkovej i právnej stránke, pričom k uplatňovaniu týchto nárokov žalobcom dochádza vzorovou žalobou, v ktorej sa menia iba identifikačné údaje žalovanej strany a výška dlžnej sumy. Vyplňovanie týchto žalôb je rutinnou činnosťou, nevyžadujúcou odbornú znalosť.

Procesný súd ďalej uvádza, že k rovnakému záveru k akému dospel aplikáciou § 142 ods.1 O.s.p., možno dospieť aj aplikáciou § 150 ods.2 O.s.p., podľa ktorého ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť. Predmetné ustanovenie je ustanovením s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá ponecháva na súde zvaženie, či trovy konania sú voči uplatnenej pohľadávke neprimerané a čo vôbec pod neprimeranosťou treba rozumieť. Neprimeranosťou podľa súdu nemožno rozumieť iba zjavný nepomer medzi výškou uplatnenej drobnej pohľadávky a výškou trov konania ale vôbec aj vznik trov konania, ktorých vznik vo vzťahu k jednoduchosti sporu je ako taký neprimeraný.

V rámci argumentácie týkajúcej sa náhrady trov konania súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu ČR z 25. júla 2012, sp. zn. I.ÚS 988/2012, podľa ktorého typový spôsob uplatnenia pohľadávky je

dôkazom toho, že účelom právneho zastúpenia nie je poskytovanie právnej pomoci, ale parazitovanie na drobných pohľadávkach voči občanom, ktoré sú umelo navyšované do nezmyselnej výšky za účelom zabezpečenia ľahkého zárobku. Takéto správanie je zneužitím práva na zastúpenie advokátom, resp. dokonca procesnou šikanou, a preto takéto trovy konania nemožno priznať, hoci bol účastník vo veci samej úspešný.

Aktuálne dospel NS SR pri posudzovaní otázky náhrady trov konania v hromadných veciach v rozhodnutí sp. zn. 6 M Cdo 5/2013, k nasledujúcemu záveru: „Troy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej-ktorej veci a jej individualizáciu na súdoch v Slovenskej republike nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. V takomto prípade zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní. Treba súhlasiť s názorom, že právo na právnu pomoc a náhrada trov konania sú dve rozdielne veci, ktoré síce spolu súvisia, avšak nie sú neoddeliteľné. Právo na náhradu trov konania (včítane tých, ktoré vznikli v súvislosti so zastupovaním advokátom) totiž závisí od iných predpokladov než možnosť nechať sa zastupovať advokátom. Správnosť tohto názoru možno dokumentovať aj tými súdnymi konaniami, v ktorých sa účastníkom náhrada trov konania nepriznáva (napr. rozvod manželstva, kde žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a ďalšími) a účastníci konania pritom majú právo nechať sa v súdnom konaní zastupovať. Ak teda súd neprizná náhradu trov konania úspešnému účastníkovi, keď dospeje k záveru, že trovy nevyvaložil účelne, nejde o porušenie práva na právnu pomoc. Vedľajší účastník sa preto mohol dať zastupovať v súdnom konaní advokátom, avšak trovy ktoré vynaložil v tejto súvislosti nemožno považovať za trovy účelné. Pokiaľ teda súdy nižších stupňov dospeli k takémuto záveru a vedľajšiemu účastníkovi nepriznali náhradu trov konania, ich rozhodnutia (v tomto smere) sú správne.“

Súd má za to, že uvedený právny názor možno uplatniť nielen voči vedľajšiemu účastníkovi zastúpenému advokátom ale aj voči účastníkovi zastúpenému advokátom.

Na záver súd ešte poukazuje na ďalšie aktuálne rozhodnutie ÚS ČR sp. zn. IV. ÚS 3678/12 - Ústavní soud ve svém usnesení sp. zn. I. ÚS 3372/11 uvedl, že „Právní řád a jeho interpretace Ústavním soudem soudům zachovává prostor, aby ve svých rozhodnutích zohlednily nejen okolnosti průběhu řízení, ale i případné chování účastníků a jejich poměry konstituované ještě před jeho zahájením (viz ustanovení § 143, § 147 odst. 1, § 150 a § 151 odst. 2 o. s. ř.). Soudy při rozhodování o náhradě nákladů řízení jsou povinny posoudit účelnost právního zastoupení žalobce, zvláště ve specifických případech, kdy jde - za prvé o řízení, v němž proti rozsudku nalézacího soudu není odvolání přípustné (řízení o tzv. bagatelní věci),
- za druhé jednotlivé žaloby se v zásadě liší jen údaji o žalovaných a žalované částce (jde o tzv. formulářovou žalobu),
- za třetí jde o pohledávky ze smluv, kde jednou ze stran byl spotřebitel,
- za čtvrté jde o smlouvu, nebo podmínky jiného právního důvodu k plnění, při nichž je spotřebitel fakticky vyloučen z možnosti sjednat si je s jiným obsahem (typicky půjde zejména o smlouvy o přepravě, dodávce tepla nebo energií, spotřebitelském úvěru, běžném účtu, o poskytování služeb informační společnosti, o poskytování služeb elektronických komunikací, o pojistné smlouvy, o regulační poplatky podle zák. č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v 3 vyhotoveniach na Okresný súd Prešov, pričom odvolanie musí mať náležitosti uvedené v ust. § 205 ods. 1 a 2 O. s. p..

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak odporca dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, navrhovateľ môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.